Su švente, brangios moterys!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

ENERGETIKAS

Vakarų statybos valdybos partinio komiteto, jungtinio profsąjungos komiteto, komjaunimo komiteto ir administracijos organas

LAIKRAŠTIS ĮKURTAS 1980 M. GRUODŽIO MĖN. | Nr. 9 (261) Kaina 1 kap. | 1986 M. Kovo 7 d. TREČIADIENIS

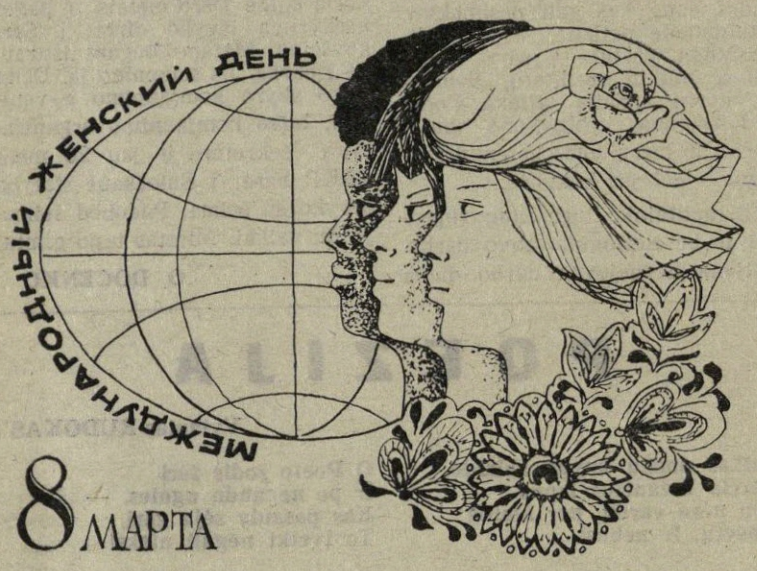

Mūsų planetoje daugiau kaip 2 milijardai moterų. Bet tiktai socializmo šalyse, kur moterų ir vyrų lygiateisiškumas numatytas įstatymo, kur jis sėkmingai įgyvendinamas, rūpinimasis moterimi-darbininke, moterimi-motina įgijo valstybinės politikos reikšmę. Sudarytos realios ekonominio, socialinio ir politinio moterų lygiateisiškumo su vyrais garantijos.

Sveikinimas

Kovo 8-oji — puiki šventė. Viskas tądien moterims — sveikinimai, geri painkėjimai, šypsenos, gėlės. Darbo draugai, artimieji taria joms padėkos žodžius už sąžiningą darbą, dvasios dosnumą, šilumą, rūpinimasi ir dėmesį.

Moters — darbininkės, motinos vaidmuo mūsų gyvenime turi svarbią reikšmę. Moterų darbo sąlygų gerinimu ir buitimi nuolat rūpinasi partija ir vyriausybė. Tai patvirtina ir TSKP XXVII suvažiavimo medžiaga.

Vakarų statybos valdybos moterys įneša svarų indėlį sprendžiant sudėtingas užduotis ruošiant atiduoti naudoti Ignalinos AE antrąjį energijos bloką, statant ir tvarkant Sniečkų. Mūsų kolektyvo moterys dirba didelį visuomeninį darbą Liaudies deputatų tarybose, partinėse, profsąjungos ir komjaunimo organizacijose, tėvų komitetuose.

Visuomet būkite pavyzdžiais organizuojant ir nepriekaištingai vykdant savo įsipareigojimus.

Vakarų statybos valdybos administracija, visuomeninės organizacijos nuoširdžiai sveikina jus, mielos moterys, su tarptautine šventė — Kovo 8-ąja ir tiki, kad ir toliau visas savo žinias, meistriškumą, pastangas jūs atiduosite kūrybiniam darbui, augančios kartos auklėjimui.

ADMINISTRACIJA
PARTINIS KOMITETAS
JUNGTINIS PROFSĄJUNGOS KOMITETAS Nr. 150
KOMJAUNIMO KOMITETAS

Gerbiama kolektyve

Pirmojoje statybos montavimo valdyboje Margarita Ložkina pradėjo dirbti 1978 metais, baigusi statybos technikumą ir įsigijusi techniko-architekto specialybę. Prityrę inžinieriai sąmatininkai laikosi nuomonės, kad puikiu specialistu šioje srityje galima tapti ne anksčiau, kaip po trijų metų. Margarita dirba savarankiškai, gerai skaito techninę dokumentaciją, sąžiningai vykdo įpareigojimus, išmoko spręsti ir konfliktines situacijas.

Kolektyvas ją vertina ne tik kaip specialistę. Rita — profsąjungos komiteto narė, padeda apipavidalinti vaizdinę agitaciją, leisti šienlaikraščius, dalyvauja laikant PDG normas.

Greitai praeina darbo diena. Namuose laukia du mažyčiai vaikai — Olia ir Serioža.

NUOTRAUKOJE: Margarita Ložkina.

O. BEREZA

Energetikų raportas

Beveik penktadaliu palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu išaugo šiemet elektros energijos gamyba Ignalinos atominėje elektrinėje. Anksčiau laiko įvykdęs dviejų mėnesių užduotį, jėgainės kolektyvas vartotojams papildomai patiekė daugiau kaip 220 milijonų kilovatvalandžių elektros energijos, kaip ir buvo numatyta energetikų socialistiniuose įsipareigojimuose TSKP XXVII suvažiavimo garbei.

ELTA

DAINŲ VERTI

Sunkūs ir ženklūs buvo 1985-ieji, baigiamieji vienuoliktojo penkmečio metai Vakarų statybos valdybos kolektyvui. Praėjusiais metais statybos padalinių kolektyvai stengėsi duoti montuotojams maksimalią galimybę pradėti darbus visame antrojo energijos bloko komplekse.

Pakiliai dirbo statybininkai Pergalės 40-mečio garbei. Iki gegužės 9 d. buvo atliktas statybos ir montavimo darbų planas: generaline ranga — keturių su puse metų, savo jėgomis — ketverių metų ir septynių mėnesių. Vakarų statybos valdybos kolektyvas sėkmingai įvykdė ir metų užduotis.

Tai buvo pasiekta kiekvieno statybos kolektyvo darbuotojo dėka.

Todėl daugelio darbuotojų triūsas buvo pažymėtas VSV pirmūnų sąskrydžio metu: VSV viršininko J. Žilino pranešime ir LKP Ignalinos rajono komiteto antrojo sekretoriaus A. Švirino kalboje įteikiant apdovanojimus ir vertingas dovanas.

A. Švirinas įteikė LKP Ignalinos rajono ir LDT vykdomojo komiteto pereinamasias raudonasias vėliavas kolektyvams, užėmusiems prizines vietas socialistiniame lenktyniavime. Tarp nugalėtojų GTKV, ETV, MSV-21, SMV-5, SMV-2, GTV kolektyvai.

Vakarų statybos valdybos viršininkas J. Žilinas ir JPK-150 pirmininkas V. Plotnickis įteikė pereinamąją raudonąją vėliavą 1985 metų ketvirtojo ketvirčio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojams (Apie šiuos kolektyvus jau buvo rašyta „Energetike").

...Apdovanojama žekliukais „Vienuoliktojo penkmečio gvardietis". Ir štai skambant pučiamųjų orkestrui ženkliukai įteikiami geriausiems gausaus mūsų kolektyvo darbuotojams. Tarp jų L. Aronovas (SMV-5), S. Balodis (PĮV), V. Beliajeva (SMV-2), S. Vasiljeva (MPV-12), I. Gasporovičiaus (ATV), S. Žirnovas (SMV-1), F. Korolis (SMV-8), T. Levašova (GTKV), I. Sidorovičevas (SMV-10), V. Charužonokas (SMV-4), V. Šulepovas (MV) ir kiti. Praėjusiojo penkmečio spartuoliais tapo 151 žmogus.

40 žmonių buvo apdovanoti VSV Garbės raštais, 46 darbuotojai — vertingomis dovanomis. Daugiau kaip 40 dirbančiųjų buvo pareikštos padėkos.

Sąskrydžio dalyviams koncertavo statybininkų klubo saviveiklininkai: choras, pučiamųjų orkestras, rusų liaudies dainos ansamblis ir smuikininkų ansamblis, vaikų šokių kolektyvas. Susirinkusiems patiko A. Piskunovo vadovaujamo vokalinio instrumentinio ansamblio ir solistės N. Sobolevos pasirodymas.

O. LEŽKO

● VISUOMENINĖS PAREIGOS ŽMONĖS

Kaip sekasi, sekretoriau?

Negausi šimtas devintosios montavimo statybos valdybos partinė organizacija, tačiau jos darbas palieka pėdsakus ir apie partinio biuro sekretorę Galimą Babryševą gerai atsiliepiama.

— Keletą metų mūsų partinio biuro sekretoriumi buvo Aleksandras Kondulukovas. Jis turi didžiulę darbo patirtį, — pirmąkart nuskambėjo pokalbyje Aleksandro Nikitovičiaus vardas. — Kai mane išrinko sekretore, jaučiau, kad jis atidžiai stebi mano darbą. Visuomet padės, patars.

— Bet juk jūs partiniame darbe ne naujokė.

— Keletą metų buvau sekretoriaus pavaduotoja ideologiniam darbui. Tai, supratama, padeda. Atsirado glaudus ryšiai su miesto „Žinijos" draugija. Ir kolektyvas jau žino, kad lektorius iš Vilniaus ar Maskvos neaplenks mūsų raudonojo kampelio. Daugelis naudojasi kino lektoriumo abonementais. Partinis mokymas didelių rūpesčių iš sekretoriaus nereikalauja. Turime gerą propagandistą. Tai valdybos vyriausiasis inžinierius Vladimiras Duškovas. Niekuomet neatsisako padėti ir valdybos viršininkas.

Šįmet, mano nuomone, neapsirikome išrinkdami antrojo baro vyresnįjį darbų vykdytoją Vačeslavą Generalovą profsąjungos komiteto pirmininku. Jis dar jaunas. Dabar jam 30 metų. Žmogus jis sąžiningas, energingas. Labai geri jo santykiai su darbininkais. Vadina jį „mūsų Slava". Ir tai ne familiarumas, bet pagarba. Dirbti kartu su juo lengva.

— Viskas pavydėtinai paprasta.

— Ne. Nepaprasta. Aš noriu pasakyti, kad sudarytas geras pagrindas darbui, ir tai sekretoriaus Aleksandro Kondulukovo nuopelnas.

— O kaip jūs pasiekėte savo partino darbo stilių?

— Asmeniniu pavyzdžiu. Štai ir visas stilius. Jeigu sekretorius paragins eiti budėti su draugininkais, o pats vakarą praleis prie televizoriaus, jeigu lieps visiems laikyti PDG normas, o pats bus tik sirgalis, viskas aišku. Organizavome komandą į slidžių trasą, PDG normoms laikyti. Slava Generalovas subūrė vyrų komandą, aš ėmiau agituoti moteris. Ir visur vienas klausimas: „O tu pati dalyvausi?" Subūrėme komandą iš trisdešimties žmonių ir visi buvo patenkinti.

— Galina Petrovna, pasakykite, ar jums teko ką rekomenduoti į partiją?

— Teko. Rekomendavau pirmojo baro viršininką Pavelą Galkiną. Tikiuosi, kad raudonuoti dėl jo nereikės. Tačiau buvo ir toks atsitikimas, kai būčiau su džiaugsmu atsiėmusi rekomendaciją. Neblogą turėjau pamoką.

— Kaip jūs įstojote į partiją?

— Tai buvo seniai, 1969 metais. Turėjau tik 21-erius ir buvau tokia mažytė ir liesutė, kad manęs paklausė, kodėl aš stoju į partiją. O aš atsakiau, jog mano tėvas komunistas. Mano tėvas į partiją įstojo 1942 metais turėdamas aštuoniolika metų. Mane priėmė į partiją didelėje Fergano gamyklos cecho Nr. 2 partinėje organizacijoje. Tuomet aš buvau komjaunimo organizacijos sekretorė.

Tais metais man gimė duktė. Įsimintini metai. Dabar duktė baigia dešimtą klasę. Jaudinuosi dėl jos.

— Visuomeninis darbas, jeigu jį dirbti su ugnele, daug duoda žmogui.

— Sutinku. Juo gyveni. Dabar geriname sportinį darbą. Tačiau nesurado savęs komjaunimas. Sekretorius naujas, reikia jam padėti. Ir taip be galo. Tačiau be šių nesibaigiančių darbų irgi ne gyvenimas. Gerai, kad šalia puikūs draugai.

Taip ir įvyko pokalbis apie du vienos partinės organizacijos sekretorius iškart.

A. POLETAJEVA

Su atvira širdimi

— Girdėjote skambutį? Vienas. Du. Trys. Žiūrėkite į mane. Pradedame.

Šeštokai dirba su malonumu, azartiškai. Į kiekvieną mokytojos klausimą pakyla miškas rankų. Visi veržiasi prie lentos. Ir kaip galima būti abejingu, jeigu Valentina Michailovna įrodinėja teoremą tarsi pasakotų nuotykių apysaką, apie įstrižainę, kuri dalija kampą pusiau, kalba tiesiog suokalbišku balsu.

Kaip prityręs dirigentas vadovauja matematikos pamokai pirmojoje vidurinėje mokykloje Valentina Kučina. Be to, vienam spėja priminti, kad pasikirptų, kitam padaryti pastabą dėl sąsiuvinio. Ji nuolat sako moksleiviams: „Kalbėkite teisingai, gražiai, aiškiai išreiškit savo mintis". Vaikai stengias, tačiau ne visiems pavyksta. Pastebėję mokytojos nusivylimą, stengiasi greitai pasitaisyti, nudžiuginti ją.

Ir vėl skambutis. Klasė lengviau atsikvepia. Bet ne todėl, kad baigėsi pamoka. Moksleiviai patenkinti, nes nuoširdžiai padirbėjo.

Ši geometrijos pamoka šeštoje klasėje šiandien paskutinė, ir mes pasiliekame kabinete. Moksleiviai nepatenkinti, kad jiems reikia išeiti. Jie įpratę po skambučio dalytis su mokytoja naujienomis ir nedidelėmis savo paslaptimis.

Prieš dvidešimt penkerius metus Valentina Michailovna pirmąkart įėjo į klasę su žurnalu rankoje. Tai buvo Vologdos srityje, Porozovo kaime. Jaunutei mokytojai, baigusiai Vologodsko pedagoginį institutą, atiteko „sunki" penktoji klasė.

— Buvo ten vienas neklaužada, Vania Tregubovas. Ką pasakyčiau, ką bedaryčiau — jis vis prieš. Jo pavyzdys uždegdavo ir kitus. Nemažai rūpesčių jis man pridarė. Todėl ir pasiliko atmintyje visam gyvenimui. Daug metų praėjo, jis baigė mokyklą, atliko tarnybą Tarybinėje Armijoje, susirado mano adresą (tuomet aš gyvenau Krasnojarske), apsilankė pas mane apsirengęs jūreivio uniforma ir paklausė:

— Pažįstate, Valentina Michailovna?

— Ne tik ji, beveik visus savo mokinius pažįstu. Jie rašo laiškus, į svečius atvažiuoja su vyrais, žmonomis, vaikais. Mano namų durys jiems visuomet atviros. Džiugu, kad daugelis iš jų tapo mokytojais, vieni jau dirba, kiti ruošiasi tapti pedagogais.

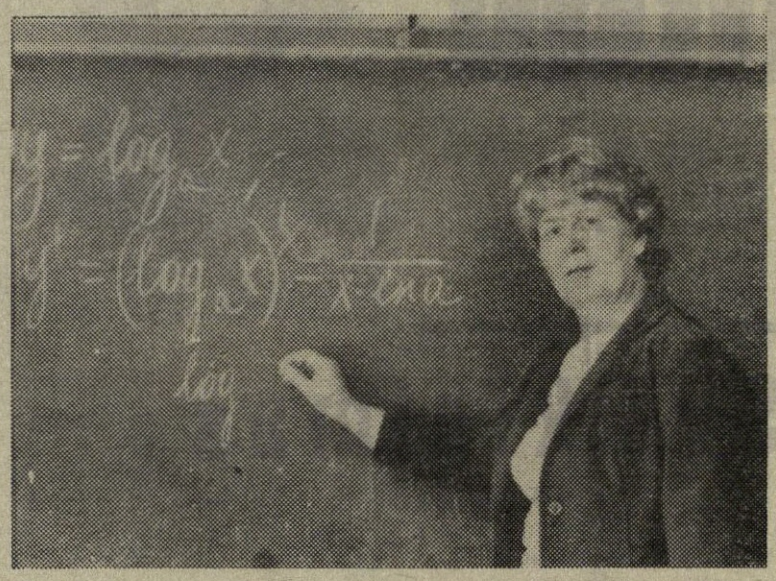

Sniečkuje Kučina jau turi vieną abiturientų laidą. Ne be pasididžiavimo kalba Valentina Michailovna apie savo „buvusius". Visi surado gyvenime save, septyniolika žmonių aukštosiose mokyklose. Neseniai visi atvažiavo į susitikimą gimtojojo mokykloje ir visą vakarą neatsitraukė nuo mokytojos. Dabartinė 10 „b" net pavydėti ėmė. Su šia klase labai geri santykiai.

Bendrauti su Kučina siekia ne tik moksleiviai, bet ir jų tėvai, kurie nekantriai laukia susirinkimų, ir kolegos pedagogai. Komunistė, partinės organizacijos sekretorės pavaduotoja, prityrusi specialistė Kučina niekuomet neatsisakys padėti, patarti. Todėl ir eina pas ją žmonės.

Būna ir taip. Ateina užsiverkusi jauna mokytoja ir sako: „Daugiau negaliu! Nieko neišeina! Ne mano tai pašaukimas!"

Valentina Michailovna motiniškai ją apkabina, nušluosto ašaras ir pasakoja, kaip dirbo pati pirmaisiais metais.

Iš kur ji turi tiek jėgų, optimizmo, meilės žmonėms? Juk ir sveikata ne kokia ir rūpesčių užtenka kaip ir kiekvienam žmogui.

— Mėgstu skaityti. Mokymo procesas, bendravimas su vaikais teikia man daug džiaugsmo. Kai įeinu į klasę, užmirštu apie savo ligas, rūpesčius. Negalima eiti pas vaikus piktai nusiteikus, nes galima pažeisti vaiko sielą. Negalima eiti į klasę iš vakarykštės dienos, todėl, nepaisant 25-erių metų stažo, kiekvienai pamokai ruošiu planą.

Valentina Michailovna turi dvi dukra. Jaunesnioji, Olga mokosi 10 „b" klasėje. Vyresnioji Lena — Kaliningrado universitete, ji — būsimoji matematikė. Tarp daugybės sveikinimo atvirukų ir telegramų, atsiųstų kovo dienomis, Valentina Michailovna būtinai suras ir tą vienintelę: „Mamyte, aš tave myliu ir noriu būti tokia, kaip tu!"

Z. ŠUPAJEVA

NUOTRAUKOJE: Sniečkaus pirmosios vidurinės mokyklos matematikos mokytoja, RTFSR liaudies švietimo žymūnė V. Kučina.
V. Čiupačenkos nuotrauka.

Naujakurių džiaugsmui

Ta diena T. Podobed dažytojų brigadai buvo ypatinga. Dvi brigados grandys dalyvavo meistriškumo konkurse, kuris vyko komunistinės talkos, skirtos TSKP XXVII suvažiavimui, metu.

Namo Nr. 32 butuose buvo klijuojami tapetai. Kompetentinga komisija, vadovaujama baro viršininko pavaduotojo A. Lobenkovo, kruopščiai apžiūrėjo atliktą darbą. Buvo vertinama darbų apimtis, kokybė, taip pat saugumo technikos taisyklių laikymasis. Po įtempto trijų valandų darbo nugalėtojais tapo Valentinos Šakel ir Anos Kirdiuchinos grandys, įvykddžiusios užduotis 272 proc.

Vyko tik vieno iš daugelio darbų, kuriuos atliko brigada, konkursas. Nelengva buvo. Ir vis dėlto brigada viena iš geriausių statyboje.

Iš Tatjanos Sergejevnos brigados daug kas gali pasimokyti. Daugiametė patirtis, principiali, sąžininga pažiūra į savo darbą duoda puikių rezultatų. Namuose, kurių apdailą atlieka Podobed brigada, apsigyvena naujakuriai ir merginoms netenka raudonuoti dėl jos kokybės.

Brigadininkė turi daug rūpesčių ir be tiesioginio savo darbo. Tatjana Sergejevna darbo dieną pradeda nuo darbų brigados nariams skirstymo, rūpinasi, kad jie būtų aprūpinti medžiagomis ir instrumentais, per dieną ne kartą tenka pataisyti jaunų apdailininkių atliktą darbą, pamainos pabaigoje būtinai patikrinti kokybę. Tenka būti reikliu, įtikinti, patarti. Reikia mokėti ir atkovoti brigados nuomonę.

Tatjana visuomet buvo kukli, drovi, net ir tada kai dar nebuvo brigadininke. Tačiau merginos sugebėjo įžvelgti ir kitus bruožus — teisingumą, sąžiningumą, nuoširdumą ir meilę darbui. Todėl ir patikėjo jai vadovauti brigadai. Štai jau greitai bus du metai, kaip Tatjana brigadininkė ir šiame draugiškame kolektyve dirba jau aštuonerius metus. Atsitiktini žmonės čia ilgai neišbūna.

— Dažytojos-tinkuotojos specialybę Tatjana įsigijo Vitebsko profesinėje technikos mokykloje, kurią baigė 1973 metais, ir pagal paskyrimą išvyko dirbti į Šarkovščiną. Metams bėgant įsitraukė į darbą, jis sudomino ją. Daug laiko skyrė komjaunimo gyvenimui, buvo komjaunimo organizacijos sekretore ir jau 20 metų TSKP narė. Į Sniečkaus statybą atvyko su šeima. Padobed šeimoje du vaikai. Miestas tapo gimtu.

O. DOCENKO

POEZIJA

Vytautas RUDOKAS

Laikas amžių knygą sklaido,
Verčia čežančius lapus.
Ten nėra vardų, per klaidą
Įrašytų. Ir nebus!

Tarsi gyvas nervas dilgsi:
Nei savų, nei svetimų,
Ir sulaiko skvarbų žvilgsnį
Ties Poeto likimu.

Kritęs kaip geltonas lapas,
Ir žaizda ta atvira:
Nieks nežino, kur jo kapas,
Ir paminklo jam nėra.

Kas paminklai trumpaamžiai?
Kiek ten glūdi ištvermės? —
Ilgainiui jie ima aižėt,
Ir nelieka nė žymės.

O Poeto žodis žėri
Ir po negandų ugnies. —
Kas pasauly sėja gėrį,
To įveikt negali nieks!

Balsas jo ir šiandien gyvas
Degina it žarija,
Skamba soduos, vynuogynuos
Ir kiekvieno širdyje.

Ten, kur buvo jis praėjęs,
Liko gyvas su visais:
Jo dainas kartoja vėjas,
Paukščiai subtiliais balsais.

Akys jo, žvaigždėm sužibę,
Regi mus ir iš tenai, —
Širdį jo kaip šventenybę
Sergsti Gruzijos kainai

Lygiai knygoj — amžinai!

„TURIU KETURIS ŠIMTUS DUKRŲ"

...Anksti rytą namas pabunda, pagyvėja, prisipildo balsų. Žmonės skuba į darbą.

Verai Sergejevnai darbo diena prasideda daug vėliau, negu kitiems, bet jai nesinori miego. Daug darbų laukią namuose. Reikia paruošti vyrui pusryčius, palydėti į mokyklą vaikus, išvirti pietus, nueiti į parduotuvę. Ir visa tai reikia padaryti iki pietų. Po to Veros Sergejevnos laukia antrieji namai — tryliktasis bendrabutis. Kur kiekvieną vakarą ji įsitraukia į triukšmingą jaunimo gyvenimą. Skirtingai žmonės gyvena po vienu stogu. Nemažai energijos ir jėgų reikia atiduoti tam. kad jų gyvenimas taptų įdomesnis, turiningesnis, kad jaunimas surastų mėgstama užsiėmimą. Šitą darbą negalima dirbti atžagariomis rankomis. Neretai tenka padėti, patarti, guodžiantį žodį pasakyti.

— Atrodo, kad turiu keturis šimtus vaikų, — kalba Vera Sergejevna. — Visos merginos man į dukras tinka. Todėl ir negaliu būti abejinga. Kartais ir sekmadienį — vienintelę poilsio dieną, anksti rytą, kai namuose dar visi miega, ateinu pasižiūrėti, ar viskas tvarkoje. Mano padėjėjai, bendrabučio tarybos nariai, tikros šaunuolės. Atrodo, kad geresnės tarybos nėra nė viename bendrabutyje.

Merginos viską sprendžia pačios, reikalui esant ir griežtai pareikalauja. Bendrabučio tvarkos pažeidėjai teisybę pasako į kis, nurodo netinkamą jos elgesį. Toks svarstymas beveik visuomet padeda. Pakartotino svarstymo jau nebereikia.

Daug gerų žodžių Vera Sergejevna pasakė apie savo pirmąsias pagalbininkes, taikliai pažymėjo teigiamus jų charakterių bruožus.

Olia Rudiuk — tarybos pirmininkė, puikus žmogus, sąžininga, aktyvistė. Larisa Bezrukova — dar visai jauna, bet labai rimta mergina, pareiginga, bet kokį darbą dirbanti su didele atsakomybe. Ala Alantonova — principiali, visuomet objektyvi.

Bendrabučio taryba renkasi kartą į mėnesį. Kartu su auklėtoja ruošiamas darbo planas, svarstomos būsimos priemonės. Daug tokių priemonių siūlo fantazija. Jau veikia mezgimo, siuvimo, lietuvių kalbos, aerobikos rateliai.

Ateityje planuojama organizuoti klubą „Turistas", dramos rateli, intelektualių žaidimų klubą. Planuojama rengti bealkoholines vestuves.

Nemažai gerų žodžių išgirdau apie Nemirskają. Ji mėgsta savo darbą, stengiasi jį atlikti kuo geriau, nesiskaito su laiku, labai sąžininga, rūpestinga, jautri, niekuomet nebūna abejinga.

Vakarais Veros Sergejevnos kabinete visuomet pilna žmonių, užeina bendradarbiai, užbėga gyventojai, pasitarti užsuka kaimyninių bendrabučių auklėtojos.

Net ir gėlės Veros Sergejevnos kabinete kažkuo įpatingai gražios. Mėgsta gėles. Augina ji gėles ir kolektyviniame sode, kur visa šeima praleidžia poilsio dienas. Ji labai mėgsta megzti, siuvinėti, nors tam laiko lieka labai nedaug.

Vera Sergejevna visur suspėja, namuose, ir darbe. Ir nors vaikai auga savarankiškais, kiekvieną laisvą minutę norisi pabūti su jais, atostogų metu kur nors išvažiuoti, parodyti jiems šalį.

Jaunytėje Vera daug keliavo. Pabuvojo Karpatuose, Urale, Maskvoje, prie Kaspijos jūros, Šiaurėje.

1961 metais baigusi Minsko pedagoginį institutą, sugrįžo į gimtąsias vietas, Vitebsko sritį, pradėjo dirbti mokytoja. Būsimasis vyras dirbo mechaniku kaimyniniame kolūkyje. Pradėti šeimyninį gyvenimą nutarė naujoje vietoje. Išvyko į Šiaurę. Sūnus Vitia gimė jau ten.

Po to vėl buvo Baltarusija, darbas internate. Sniečkuje Nemirskiai gyvena penkerius metus, ir visą šį laiką Vera Sergejevna dirba bendrabutyje.

— Dabar dirbti vienas malonumas, — tęsia Nemirskaja, — o tuomet, kai bendrabučiai buvo tik apgyvendinti, nelengva buvo.

Jos darbas ypatingas tuo, kad rezultatas matomas neiškart. Atsiranda tvirti dvasiniai ryšiai, susidaro mikroklimatas kolektyve. Vera Sergejevna priprato prie energingo, kūrybinio triūso. Darbas su jaunimu padeda likti jaunai ir jai pačiai.

O. BEREZA

POKALBIŲ KOVO MĖNESIUI TEMATIKA

Visuomeniai-politiniai klausimai

Tarybinė demokratija: principai ir esmė. — „Globus" Nr. 5.

Blaivumas — gyvenimo norma. — „Sobesednik" Nr. 12.

Reiklumas. — „Argumenty i fakty" Nr. 7.

Pertvarkymai ir apsidraudėlis. — „Izvestija", 1986.II.15.

Ekonomikos klausimai

Ekonomika, sveikata, drausmė ir alkoholis. — „EKO", Nr. 9, Nr. 1.

ESPT naujame etape. — „Agitatorius" Nr. 3.

Laikas ir ritmas. — „Izvestija", 1986.II.15.

Baigiamoji statybos problema. — „Politinformator i agitator" Nr. 3.

Kultūros, moralės, dorovės klausimai

Dvasinė vienybė. — „Komunistas" Nr. 1.

1200 — iki atlyginimo... — „Sobesednik" Nr. 7.

Žmonių faktorius: jo aktivizavimas. — „Politinformator i agitator" Nr. 3.

Tarptautiniai klausimai

TSRS — Japonija: naujos nuotaikos Tokijuje. — „Novoje vremia" Nr. 4, Nr. 5.

„Čelendžeras" ir „Žvaigždžių karai". — „Izvestija", 1986.II.15.

Pasaulis laikotarpiu tarp TSKP XXVI ir XXVII suvažiavimų. — „Za rubežom" Nr. 8.

REDAKCIJOS ADRESAS: 234760, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Dūkštas, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971.
Laikraštis išeina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 32. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Zarasų filialas, Zarasai, M. Gorkio 65, telefonas 52655.

Redaktorė
A. POLETAJEVA